

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istorია

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XX. Quinam Scriptorum ejus aetatis libri adnos pervenerint.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

quidem commorari tutum ratus, Palestina[m] petiit, & Cesareæ domicilium fixit. Ubi etiam ab illius regionis episcopis rogatus est, ut publice in ecclesia dissereret, & divinas Scripturas, tamen nondum presbyter ordinatus exponeret. Atque id manifestum fuerit vel ex iis quæ Alexander Hierosolymorum & Theodotus Cesarensis episcopus ad Demetrium pro huius facti defensione scribunt in hunc modum: Quod verò in literis tuis adiecisti, nunquam antea visum nec adhuc factum fuisse, ut presentibus episcopis Laici concionarentur: in eo nescio quomodo à veritate longissime aberrasti. Nam sicubi reperiuntur qui fratribus prodesse possint, eos sancti episcopi ultrò adhortantur ut ad populum conciones habeant. Sic Evelpis Larandis rogatus est à Neone; Paulinus Iconii à Celfo: Theodorus apud Synnada ab Attico fratribus nostris beatissimis. Idque etiam alibi fieri credibile est, quamvis nos ignoremus. In hunc modum supradictus Origenes dum adhuc juvenis esset, non solum à notis & domesticis, verum etiam ab exterarum regionum episcopis colebatur. Sed cum Demetrius per literas eum revocasset, missisque ecclesie suae Diacanis reditum ejus urgere non destitisset: Alexandriam reverfus consuetum munus obiit.

CAPUT XX.

Quinque scriptorum ejus aetatis libri ad nos pervenerunt.

Huc refer
Niceph.
c. 15. l. 5.

EAdem tempestate multi ecclesiastici viri doctrinà excellentes florabant: quorum epistolas quas ad se vicissim scripserunt, hæcenus asservatas facile est reperire. Exstant enim nostra quoque ætate in Bibliotheca Æliæ urbis, ab Alexandro Ecclesie illius episcopo constructa. Ex quibus uberrimam materiam ad argumenti huius quod præ manibus habemus tractationem, in unum collegimus. Inter hos fuit Beryllus Bostrenorum in Arabia episcopus, qui præter epistolas & lucubrations, varia quoque elegantis ingenii monumenta dereliquit. Similiter & Hyppolytus alterius cujusdam ecclesie episcopus. Pervenit etiam ad nos Caji disertissimi viri disputatio Romæ habita temporibus Zephyrini, adversus Proclum quemdam Cata-

Αἱ ἐλθὼν ἐπὶ Παλαιστίνης, ἐν Καισαρείᾳ τὰς διὰ τριῶν ἐποικίετο· ἐνθα καὶ διαλέξασθαι τὰς τῆς θείας ἐρμηνεύειν γραφὰς ἐπὶ τῆ κοινῇ τῆς ἐκκλησίας οἱ τῆ δεῖ Εἰσκόποι, καὶ τοὶ τῆς ἐπιτοῦ ἐπιτελείας χειροτονίας ἐδέξω τετυχηκότα αὐτοῦ ἦξιεν. ὁ καὶ αὐτὸ γράσει ἀν ἐκδηλον, ἀφ' ἧν πρὸς τὴν Διμητρίω γραφόντες, Ἀλέξανδρος ἱεροσολύμων Ἐπίσκοπος καὶ Θεόκλητος ὁ Καισαρείας, ὡδὲ πως ἀπολογηθῆναι. ἀποστρέψαντες ὅ τοῖς γράμμασι, ὅτι τὸ ἐδέξω ποτε ἠκούσθη ἐδέξω γερῆσαι, τὸ, παρ' ἡμῶν Ἐπισκόπων λαϊκὸς ὁμιλεῖν. οὐκ οἶδ' ὅπως ἀποφασίσαι ἀληθῆ λέγων. ὅτι γὰρ ἐνερίσκησαι οἱ δὲ πρὸς τοὺς ἀφελῆν τὸς ἀδελφούς, καὶ ἀποκαλεῖσθαι τῶ λαῷ προσημειῖν, ἵνα τῶ γίνω Ἐπισκόπων ὡσπερ ἐν Λαρενδοῖς Ἐπίσκοπος ἵνα Νέων ὁ καὶ ἐν Ἰκονίω Παυλῖν ὁ καὶ Κέλσος καὶ ἐν Συνάδοις Θεόδωρος ἵνα Ἄνθων καὶ τῶ μακαρίων ἀδελφῶν. εἰκὸς ὅτι καὶ ἄλλοις τόποις τὸ ἐδέξω γίνεσθαι, ἡμᾶς ὅτι μὴ εἰδέναι. τὸ ἐπὶ ἐπὶ νεῖ ὡν ὁ δηλῶσθαι ἀπὸ Ὁριγγῆς, ἐπὶ τῶν μόνων τῶν σωτηρίων, ἀλλὰ καὶ τῶ ἐπὶ ξένῃ Ἐπισκόπων ἐπιμάτο τὸν πρὸν. ἀλλὰ γὰρ ἂν τις δὲ Διμητρίω δια γραμμάτων αὐτὸν ἀνακαλεῖσθαι, δι' ἂν δὲ τῶν διακόνων τῆς ἐκκλησίας ἐπιστεύσαντες ἐπὶ πανελθεῖν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ἀφαιμῶνος τὰς σωτηρίας ἐπετέλει ἀπεδοῦς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ΄.

Ἐπει τὸ τιμὸν εἰρηναῖον λέγει.

ἩΚμαζον ὅτι καὶ τὸ πλείους λόγους καὶ ἐκκλησιαστικοὺς ἄνδρες, ὡν καὶ ἐπιστολαὶ αὐτῶν πρὸς ἀλλήλους διεχάρατον, ἐτινῶν ἐπιτοῦ ζοφῆρας ἐνερίσκησαι αἱ καὶ εἰς ἡμᾶς ἐπέλαχθησαν ἐν τῇ καὶ τὴν Αἰλίαν βιβλιοθήκῃ πρὸς τὴν τῶν καὶ τὴν αὐτῶν διέπῳ ἐκκλησίαν Ἀλεξάνδρου ἐπισκόπου ἀείσθη, ἀφ' ἧς καὶ αὐτοὶ τὰς ὑπὸ τῆς καὶ χεῖρας ἐπιτοῦ σφραγίσαντες ἐπὶ ταῦτο συναγαγεῖν δεδωκέναι τῶν Βήρυλλου ἐπιστολαῖς καὶ συναγράμμασι διαφόρας φιλοκαλίας καὶ αἰτίας λοιπῆν. Ἐπίσκοπος δὲ οὗτος ἦν τῶ καὶ Βοστρῶν Ἀλέξανδρος ὡσαύτως δὲ καὶ Ἰππόλυτος ἐπίσκοπος καὶ αὐτὸς περὶ τῆς ἐκκλησίας. ἡ δὲ δὲ εἰς ἡμᾶς καὶ Γαίω λογιωτάτω ἀνδρὶ διάλογος, ἐπὶ Ρώμῃς καὶ Ζεφυρίων περὶ

ALEXANDER.

Πρόκλον τῆς κ' Φρύγας αἰρέσεως ὑπερμα-
χῶντα κεκνημένον ἐν ᾧ τῆς διεναντίας τὴν
ἀπὸ τοῦ συντάτην κωνσταντίνου γραφῆς ἀπεπέ-
ταιον τε καὶ τόλμαν ἐπιστομίζων, τῆς τῆς ἱερῆς
Ἀποστόλεως δεκατριῶν μόνων ἐπιστολῶν μνη-
μονεύει, τὴν πρὸς Ἑβραίους μὴ συναριθμη-
σασταὶς λοιπαῖς. ἐπεὶ καὶ εἰς δευτέρου ᾧ ῥω-
μαίων πῶν, ἔνομιζέτω ἔ Ἀποστόλεως τυλ-
χάνων.

A phrygarum hæresis propugnatores. In
qua ille dum adversariorum in compo-
nendis novis Scripturis temeritatem &
audaciam suggillat, tredecim solum di-
vini Apostoli commemorat epistolas:
eam quæ ad Hebræos inscripta est, cum
reliquis non adnumerans. Sanè hæc epi-
stola etiamnum à quibusdam Romanis
Apostoli esse non creditur.

CAPIUT XXI.

Quinque eo tempore Episcopi claruerunt.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ.

Ὅσοι κ' τῆς ἐπίσκοποι ἐκείνων.

Ἀλλὰ ἡ Ἀλιωνῶν ἐτη βασιλεύσαντα
ἐπὶ κ' μῆνας ἐξ, Μακεδόνων διαδέχε-
ται τέταρτος ἐπ' ἐνιαυτὸν διαχρονίως, αὐθις
ἐπὶ Ἀντωνίνου τὴν Ῥωμαίων ἡγεμονίαν
ἀπαλαμβαίνει ἔ κ' τὸ πρῶτον ἐπὶ, ὁ Ῥω-
μαίων ἐπίσκοπος Ζεφυρίνος μεταλλάττει τὸν
βίον, ὅλοις ὀκτακαίδεκα διακαλαχῶν ἐτεσι
τὴν λειψυρίαν. μεθ' ὃν Κάλλιτος τὴν ἐπίσκο-
πὴν ἐχειρέσει ὡς ἐπιδιδώσας ἐτη πέντε, Οὐρ-
βανὸν τὴν ἐκκλησίαν καταλείπει. Ἀυτοκράτωρ
Ἀλέξανδρος ἐπὶ τέτοις διαδέχεται τὴν Ῥω-
μαίων δόξαν, ἐπὶ τέτταρσι μόνους ἐτεσι Ἀν-
τωνίνου διαχρονίως. ἐν τέτταρ' ἔ κ' ἐπὶ Ἀντιο-
χῶν ἐκκλησίας Ἀσκληπιάδην Φιλητὸς δια-
δέχεται. ἔ ἡ Αυτοκράτωρ μήτηρ Μαμαία
τένομα. γυνὴ θεοσεβέστατη εἰ καὶ περὶ ἄλλῃ
γεγονυῖα κ' εὐλαβῆς τὸν πρόπον, τῆς Ὀριγέ-
νης παλαιῆς ἐβοιωτῆς Φήμης. ὡς κ' μεχρὶ
τῶν αὐτῆς ἐλθεῖν ἀκοῶν, ἀπὸ πολλῶν ποιῆται
ἔ ἡ ἀνδρὸς θεῶς ἀξιοθῆναι, κ' τῆς ὑπὸ πάντων
θαυμάζουμένης περὶ τὰ θεῶν συνίσσεως αὐτῆς
περὶ λαθεῖν. ἐπ' Ἀνποχίας δὴ τὰ διατερί-
εσσα, μὴ ῥαββινικῆς δορυφορίας αὐτὸν ἀνα-
καλεῖται. παρ' ἧς χρόνον διατερίεσας, πλείους
τέσσα εἰς τὴν τῆς Κυρίας δόξαν καὶ τῆς τῆς θεῶς
διδασκαλίας δρεῖθῆς ἐπὶ δεξιά μὲν, ἐπὶ
τὰς συνήθειας ἐσπυδὲ διατερίεσας.

Ceterum Antonino cum per annos ^{Huc refer}
septem sexque admodum menses ^{Niceph.}
imperavisset, successit Macrinus. Qui ^{c. 26. l. 5.}
cum usque ad anni unius spatium vitam
simul atque Imperium protraxisset, a-
lius denuò Antoninus principatum Ro-
manum accepit. Hujus primo Imperii
anno Zephyrinus Romanæ urbis Epi-
scopus abiit à vita, cum per annos octo-
decim sacerdotium obtinisset. Post
quem Callistus episcopatum suscepit:
qui cum quinquennio superstes vixisset,
Urbano ecclesiam regendam dere-
liquit. Alexander posthæc Romanum
Imperium cepit, cum Antoninus
quadrimum duntaxat regnavisset.
Quo quidem tempore apud Antio-
chiam mortuo Asclepiade, episcopatum
ejus ecclesiæ sortitus est Philetus.
Porro mater Alexandri Imperatoris
mamea nomine, pia imprimis ac re-
ligiosa femina, cum Origenis no-
men ubique jam celeberrimum habe-
retur, adeo ut ad ipsius quoque aures
perlatum esset; conspectu ejus frui, &
scientiam rerum divinarum quam om-
nes in eo viro magnopere admira-
bantur certissimo experimento cogno-
scere concupivit. Igitur illa antiochiæ
degens, misso militari satellitio homi-
nem accersit. Qui apud eam aliquan-
diu commoratus, cum innumera illi
documenta exhibisset ad domini glo-
riam & ad divinæ illius prædicationis
potentiam declarandam, ad consuetas
maturè sedes regressus est.

CAPIUT XXII.

Que Hippolyti Opera ad nos per venerint.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ.

Ὅσα ἔ ἱππολύτου εἰς ἡμᾶς ἔλθον.

Τότε δὴ τὰ καὶ ἱππολύτου συντάτην,
μὴ πλείων ἄλλων ὑπομνημάτων, κ'
τὸ ἀπὸ τῆς Πάσχα πεποίηται σύγγραμμα ἐν
ᾧ τῶν χρόνων ἀναγραφὴν ἐκλήμην, καὶ πνα-
κάρων ἐκκαίδεκαετηρίδων περὶ τῆς πάσχα

Eodem tempore & hippolytus inter ^{Vide Ni-}
plurima alia ingenii sui monumen- ^{cephor.}
ta, librum de Pascha composuit: in quo ^{l. 5. c. 15.}
temporum seriem describens, & cano-
nem quemdam Paschalem per sedecim
annorum circuitum exhibens, anno pri-